

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2Nt/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010221
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4413010221.3

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Lívia Gombárovej a prísediacich Ing. Alžbety Vargovej a Eleny Šrámkovej, v trestnej veci odsúdeného Q. J. pre zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Nových Zámkoch dňa 3.10.2013 takto

rozhodol:

Súd podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku p o v o ľ u j e o b n o v u konania v trestnej veci odsúdeného Q. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. K. Ž., V. O. P. K. Ž., Q. S. Č.. XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Z.H. K. V., ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/120/2011 zo dňa 2.2.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/42/2012 zo dňa 4.9.2012 a z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/120/2011 zo dňa 2.2.2012 v o v ý r o k u o t r e s t e, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený Q. J. podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý bol Okresnému súdu Nové Zámky doručený dňa 12.4.2013 a ktoré konanie sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/120/2011 zo dňa 2.2.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/42/2012 zo dňa 4.9.2012 dôvodiac novým, v pôvodnom konaní súdu neznámym dôkazom - novou skutočnosťou, že Ústavný súd SR nálezom sp.zn. PL.ÚS 106/2011 rozhodol o rozpore textu vety za bodkočiarkou prvej vety § 41 odsek 2 Trestného zákona s Ústavou SR, ktorého zverejnením v Zbierke zákonov SR uvedené ustanovenie stratilo účinnosť a vo svojom návrhu na obnovu konania poukazoval na skutočnosť, že mu bol ukladaný trest s použitím asperačnej zásady.

Svoj návrh doplnil podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.5.2013, 24.7.2013 a 6.8.2013 dôvodiac novým, v pôvodnom konaní súdu neznámym dôkazom - výsluchom poškodeného Š. J., Q. J., X. S., U. S. a žiadal o pribratie znalca z odboru psychiatrie na preskúmanie duševného stavu poškodeného Š. J..

2Nt 8/2013

Súd za účelom rozhodnutia o podanom návrhu na obnovu konania na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného, oboznámil listinné dôkazy a podstatný obsah spisov Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/120/2011a sp. zn. 2T/49/2011.

Odsúdený na verejnom zasadnutí, konanom o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na podanom návrhu v zmysle jeho písomného vyhotovenia zotrval a vypovedal, že sa necíti byť vinným, pretože poškodený na neho klamal a v priebehu konania zmenil výpoveď. Z tohto dôvodu žiadal o výsluch vyššie uvedených svedkov.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/120/2011 zo dňa 2.2.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/42/2012 zo dňa 4.9.2012 bol Q. J. spolu s Q. J. uznaní vinnými z pokračovacieho zločinu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného času, od dňa 25.6.2010 až do dňa 9.7.2010 obaja obvinení opakovane pod hrozbou zabitia žiadali finančné čiastky od 10,- eur do 50,- eur ako dlžnú sumu za odpredaj rodičovského domu po rodičoch obvinenej Q. J., od svojho brata Š. J., pričom obvinená Q. J. dňa 26.6.2010 sa v presne nezistenom čase telefonicky vyhrážala poškodenému, že jej musí dať 50,- eur, inak bude o hlavu kratší, že jej manžel má mačetu, s ktorou mu odsekne hlavu, že ho zabije a vyvraždí jeho celú rodinu a takto z obavy o svoj život poškodený obom obvineným vyplatil za uvedené obdobie sumu najmenej 400,- eur, ktoré peniaze si obaja obvinení prišli vziať po tom, ako telefonicky zavolali do trvalého bydliska poškodeného Š. J.

- dňa 9.7.2010 v čase o 9.00 hod. obaja obvinení v obci Dvory nad Žitavou, na O. ceste okres Nové Zámky, pristavili poškodeného Š. J., pričom obvinený Q. J. držal v pravej ruke mačetu a vyhrážal sa poškodenému, že buď mu dá ešte dnes 100,- eur alebo zomrie, následne z obavy o svoj život prisľúbil obvineným Q. J. a Q. J., že peniaze im dá o 11.00 hod. pred barom „Jojo“ v obci Dvory nad Žitavou a potom keď na pošte vybral sumu 100,- eur, odišiel na dohodnuté miesto, kde ho už obaja obvinení čakali, pričom obvinený Q. J. držal v ruke nôž, následne keď obvinení prevzali 2 ks bankoviek v nominálnej hodnote 50,- eur od poškodeného Š. J., obaja obvinení boli na mieste zadržaní hliadkou Obvodného oddelenia PZ Dvory nad Žitavou.

Za to mu súd uložil podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), § 38 odsek 7 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody 8 rokov a 7 mesiacov a na výkon trestu ho zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn.

2Nt 8/2013

2T/49/2011 z 17.3.2011, právoplatným dňa 9.4.2011 a obžalovanému doručený dňa 31.1.2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a), odsek 5 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci a to jedného kusu noža so zelenou rúčkou a čepeľou o dĺžke 10 cm.

V konaní boli vykonané dôkazy výsluchom obžalovaných Q. J. U. Q. J. a prečítaním konfrontácie s poškodeným Š. J., výsluchom poškodeného Š. J., W. - Š. F., X. V., Q. J., P. O., Š. J., I.Q. J., Q. J. prečítaním a oboznámením listinných dôkazov.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 (uverejneným v Zbierke zákonov SR pod č. 428/2012 Z.z. dňa 21.12.2012) bolo vyslovené, že v § 41 odsek 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a dňom vyhlásenia citovaného nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov Slovenskej republiky toto ustanovenie stratilo účinnosť.

Podľa § 41b odsek 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 38/1993 Z.z.“) ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

K návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v časti, smerujúcej proti výroku o vine rozsudku súdu v pôvodnom konaní, odôvodneného dôkazom výsluchom poškodeného Š. J., Q. J., X. S. U. U. S.: Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento
2Nt 8/2013

mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom. V takom prípade však musí byť predmetom hodnotenia súdu aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Pri obnove konania sa výlučne posudzuje iba tá otázka, čo existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli orgánom, ktoré vo veci rozhodovali, skôr známe a či také skutočnosti alebo dôkazy by mohli, či už samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné, než pôvodné rozhodnutie, ktorého sa môže dotýkať obnova konania.

Súd dospel k záveru, že odsúdeným uvádzané skutočnosti, takými novými skutočnosťami a dôkazom nie sú. Výpoveď poškodeného ako aj svedka Q. J., ktorého odsúdený vo svojom návrhu na obnovu konania navrhoval vypočuť boli už v pôvodnom konaní vypočutí a ich výpoveď bola predmetom hodnotenia súdom v pôvodnom konaní a za týmto účelom súd i vykonával dôkazy, na základe ktorých dospel k tým skutkovým zisteniam, ako vyplývajú z výroku o vine napadnutého rozsudku a preto súd odmietol na verejnom zasadnutí vykonať odsúdeným v písomnom návrhu navrhnuté dôkazy - zopakovať výsluch poškodeného Š. J., Q. J.. Výsluch svedkov X. S. U. U. S. súd odmietol vykonať z dôvodu, že títo svedkovia neboli prítomní pri skutku, za ktorý bol Q. J. odsúdený. Odsúdeným navrhnutý dôkaz - a to skúmanie duševného stavu poškodeného Š. J. znalcom z odboru psychiatrie súd odmietol z dôvodu, že odsúdený nepreukázal a neuviedol skutočnosti odôvodňujúce tento dôkaz.

Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že výpoveď poškodeného Š. J. a svedkov Q. J., X. S.Č. U. U. S. nemá povahu dôkazu, ktorý by mohol mať za následok rozhodnutie v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a spochybníť skutkové závery tak súdu prvého, ako aj druhého stupňa a v prejednávanej veci odôvodniť iné, ako v pôvodnom konaní prijaté rozhodnutie.

K návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v časti, smerujúcej proti výroku o treste v súvislosti s nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 (uverejneným v Zbierke zákonov SR pod č. 428/2012 Z.z. dňa 21.12.2012):

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je nesporné, že za situácie, že ustanovenie

Trestného zákona v dôsledku nálezu Ústavného súdu SR stratilo účinnosť a na jeho základe bol vyhlásený rozsudok, ktorý dosiaľ nebol vykonaný, ide o skutočnosť, ktorá súdu nebola v čase rozhodovania v pôvodnom konaní známa. Vzhľadom na právnu úpravu uvedenú v ust. § 41b odsek 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. však samotná existencia takejto skutočnosti na povolenie obnovy konania vo výroku o treste nie je postačujúca, keďže odkazuje na podmienky konania o obnove konania podľa

Trestného poriadku („..... strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy
2Nt 8/2013

konania podľa ustanovení Trestného poriadku“). Je teda potrebné, aby boli splnené aj ostatné, v ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku vo vzťahu k výroku o treste uvedené podmienky na povolenie obnovy konania, a síce, že vzhľadom na túto skutočnosť súdu skôr neznámu, či už samú o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, by bol pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, čo je potrebné hodnotiť podľa okolností konkrétneho prípadu.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/120/2011 zo dňa 2.2.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/42/2012 zo dňa 4.9.2012 bol Q. J. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu vydierania spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona k § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona za čo mu podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), § 38 odsek 7 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 8 rokov a 7 mesiacov.

Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vyplýva, že súd pri ukladaní trestu vychádzal podľa zásad v § 41 odsek 2 Trestného zákona, t.j. podľa asperačnej zásady, súd obžalovanému nezohľadňoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona v súlade s ustanovením § 38 odsek 7 Trestného zákona a zároveň za zrušenia výroku o treste, uloženom obžalovanému právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/49/2011 z 17.3.2011 ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, obžalovanému trest odňatia slobody ukladal podľa zákonného ustanovenia, vzťahujúceho sa na trestný čin najprisnejšie trestný t.j. podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, kde je trestná sadzba trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov, následne v súlade s § 41 odsek 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu a trest ukladal nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby, t. j. v rozpätí 104 až 160 mesiacov. Podľa článku 125 Ústavy Slovenskej republiky

(1) Ústavný súd rozhoduje o súlade

a) zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom,

b) nariadení vlády, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných orgánov štátnej správy s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi,

c) všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi, ak o nich nerozhoduje iný súd,

d) všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy podľa čl. 71 ods. 2 s ústavou, s ústavnými

2Nt 8/2013

zákonmi, s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ak o nich nerozhoduje iný súd.

(2) Ak ústavný súd prijme návrh na konanie podľa odseku 1, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

(3) Ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlady, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. b) a c), aj s inými zákonmi, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. d), aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

(4) Ústavný súd nerozhoduje o súlade návrhu zákona alebo návrhu iného všeobecne záväzného právneho predpisu s ústavou, s medzinárodnou zmluvou, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo s ústavným zákonom.

(5) Platnosť rozhodnutia o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení zaniká vyhlásením rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, ak rozhodnutie o pozastavení účinnosti napadnutého právneho predpisu ústavný súd už predtým nezrušil, pretože pominuli dôvody, pre ktoré bolo prijaté.

(6) Rozhodnutie ústavného súdu vydané podľa odsekov 1, 2 a 5 sa vyhlasuje spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov. Právoplatné rozhodnutie ústavného súdu je všeobecne záväzné.

Súd mal preukázané, že v čase rozhodovania Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp. zn. 2T/120/2011 ako aj v čase konania Krajského súdu v Nitre o odvolaní odsúdeného Q. J., nebol známy nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.US 106/2011 - 85 z 28.11.2012 a preto pri ukladaní trestu bola použitá asperačná zásada.

Základná trestná sadzba trestného činu za ktorý bol odsúdený uznaný za vinného je: za zločin vydierania podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona štyri až desať rokov a za trestný čin ku ktorému súd ukladal súhrnný trest t.j. prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona je základná trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, s poukazom na trestnú sadzbu pri trestnom čine za ktorý bol Q. J. odsúdený, súd povolil obnovu konania v tej časti rozsudku, v ktorej bol návrh odsúdeného dôvodný a to vo výroku o treste a preto zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/120/2011 zo dňa 2.2.2012 v spojení

2Nt 8/2013

s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/42/2012 zo dňa 4.9.2012, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo, stratili podklad.

Podľa § 403 odsek 1 Trestného poriadku je súd povinný po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania rozhodnúť aj o väzbe. Súd o väzbe nerozhodol, pretože uznesenie o povolení obnovy konania po jeho vyhlásení nenadobudlo právoplatnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 dní od oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.